

متن پرسش

با سلام: استاد گرامی چند هفته است که با شما و کتابهای شما آشنا شده ام. خدا حفظتان کند و سلامتی و رحمتی را ارزانی روح بزرگوارتان کند. ان شاء الله. سوال اول: با اینکه می دانم خداوند عظیم است و کسی غیر از خداوند عظیم نمی تواند گناهان عظیم را ببخشد. لایغفرالعظیم الا العظیم. اعتقاد دارم. اما اکثر اوقات فکر می کنم اگر خداوند گناهان مرا ببخشد آیا این با عدل او منافاتی ندارد؟ اینکه با توبه سیئات به حسنات تبدیل می شود با عدل منافاتی ندارد؟ پس تفاوت آن کسی که از ابتدا حسنات انجام داده با من که گناهانم به حسنات تبدیل شده در کجاست؟ گاهی فکر می کنم گناهانم اگرچه خداوند غفارالذنوب است و ستارالعیوب و اگرچه عظیم است ولی قابل بخشش نیستند. اینگونه گناهانی که نه راه بخششان را می دانم و نه کفاره شان را می شناسم چگونه بخشیده می شوند باید چکار کنم؟ آیا آن حدیثی که فرموده صلوات برای بخشش چنین گناهانی است صحت و سندیت دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مگر ساده است که انسان از لذت گناه دل بکند؟! عظمت کار به قدری بزرگ است که خداوند به انسان توّاب محبت خود را ارزانی می دارد. مسلّم، گناه نکردن آسان تر از توبه کردن است ولی وقتی توبه واقع شد، توفیق بزرگی نصیب انسان شده است و عملاً تولد دیگری پیش آمده است و عالم، عالم دیگری است برای انسان توّاب. موفق باشید